

Vindplaats:	JV 2016/219
Instantie:	Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Datum:	1 juni 2016
Rolnr:	201505503/1/A3, ECLI:NL:RVS:2016:1499
College:	mr. Vlasblom mr. Van Eck mr. Hoogvliet
Auteur noot:	mr. V. Kidjan en mr. T. van Houwelingen
Partijen:	A. appellant, gemachtigde: mr. E. Ceylan, <i>tegen</i> de uitspraak in zaak nr. AWB 14/11009 van de Rechtbank Den Haag, van 22 mei 2015 in het geding tussen A. <i>en</i> de Minister van buitenlandse Zaken, gemachtigde: mr. S. van Dinter.
Trefwoorden:	Paspoort, aanvraag Nederlanderschap Polygamie Erkenning Afstamming Privéleven
Artikelen:	EVRM, art. 8 RWN, art. 1 lid 1 sub d RWN, art. 3 lid 1 BW Boek 10, art. 32

Samenvatting

Kind uit polygaam huwelijk kan niet als rechtsgeldig worden erkend; feitelijke invulling en de duur van de polygame situatie niet van belang.

Aanvraag van vader om voor minderjarig kind een nationaal paspoort te verlenen is buiten behandeling gesteld. Vader heeft de Nederlandse en Liberiaanse nationaliteit. Het kind is in 2007 in Liberia geboren en heeft de Liberiaanse nationaliteit. Het huwelijk was ten tijde van zijn geboorte polygaam.

1. De stukken waaruit blijkt dat de eerste vrouw voor de geboorte van het kind is overleden kunnen niet worden betrokken bij het hoger beroep.
2. Nu het huwelijk ten tijd van de geboorte van het kind polygaam was, kan dat ingevolge art. 10:32 BW wegens kennelijke onverenigbaarheid met de openbare orde niet als rechtsgeldig worden erkend. De feitelijke invulling en de duur van de polygame situatie is hierbij niet van belang. Dit betekent dat de vader niet op grond van dat huwelijk in een familierechtelijke betrekking tot het kind is komen te staan. Hij was ten tijd van de geboorte van het kind derhalve niet diens vader in de zin van art. 1 lid 1 sub d RWN, zodat het kind niet ingevolge art. 3 lid 1 RWN, het Nederlanderschap heeft verkregen. De beschikking van 12 november 1998 van Gerechtshof Amsterdam (69/98, NIPR 1999/137) kan aan het voorgaande niet afdoen, omdat het daarin ging om de erkenning van een in het buitenland gesloten huwelijk dat door de ontbinding gedurende dat huwelijk van een eerder gesloten huwelijk op het in die zaak van belang zijnde moment niet meer polygaam was. Een dergelijke situatie doet zich in deze zaak, waarin de geboortedag van het kind het van belang zijnde moment is, niet voor.
3. Dat het onthouden van een paspoort onder het toepassingsbereik van art. 8 EVRM kan vallen, zoals uit het arrest *Genovese/Malta* («JV» 2012/107) kan worden afgeleid, betekent niet dat het onthouden van een paspoort in dit geval in strijd met die bepaling is. De vader heeft immers geen omstandigheden gesteld op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het privéleven van het kind door dat onthouden in zodanige mate wordt beperkt dat art. 8 EVRM tot verlening ervan noopt.

Red. Zie ook kind geboren uit bigaam huwelijk, Rechtbank Den Haag (mk) 17 mei 2016, SGR 15/7654, ECLI:NL:RBDHA:2016:5785.

Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2014 heeft de minister krachtens artikel 9 van de Paspoortwet en de artikelen 9 en 52, eerste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 (hierna: de Pub), een aanvraag van het kind om hem een nationaal paspoort te verlenen niet in behandeling genomen.

Bij besluit van 28 oktober 2014 heeft de minister het daartegen door [appellant] mede namens het kind gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 22 mei 2015 heeft de rechtbank het daartegen door [appellant] mede namens het kind ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (niet opgenomen; *red.*).

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] mede namens het kind hoger beroep ingesteld.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

[appellant] en de minister hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 april 2016, waar [appellant], vertegenwoordigd door mr. E. Ceylan, advocaat te Amersfoort, en de minister, vertegenwoordigd door mr. S. van Dinter, werkzaam bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, zijn verschenen.

Overwegingen

1. [appellant] is bij Koninklijk Besluit van 21 december 1998 het Nederlandschap verleend. Hij heeft zijn Liberiaanse nationaliteit behouden. Op 23 mei 2004 is hij in Liberia getrouwd. Dit huwelijk (hierna: het eerste huwelijk) is door het overlijden van de vrouw (hierna: de eerste echtgenote) geëindigd. Op 27 januari 2007 is [appellant] in Liberia met de moeder van het kind getrouwd. Het kind is op 8 november 2007 in Liberia geboren. Het kind heeft de Liberiaanse nationaliteit. In geschil is of het ook de Nederlandse nationaliteit heeft.

2. De minister heeft de aanvraag van het kind niet in behandeling genomen, omdat het huwelijk waaruit het is geboren ten tijde van zijn geboorte polygaam was en derhalve wegens strijd met de openbare orde niet kan worden erkend. Het eerste huwelijk is namelijk eerst na de geboorte van het kind, door het overlijden van de eerste echtgenote op 30 december 2007, geëindigd. Volgens de minister heeft [appellant] daarom nooit in een familierechtelijke betrekking tot het kind gestaan, was hij ten tijde van de geboorte van het kind daarom niet zijn vader in de zin van artikel 1, eerste lid, aanhef en onder d, van de Rijkswet op het Nederlandschap (hierna: de RWN) en heeft het kind niet van rechtswege het Nederlandschap verkregen.

3. [appellant] heeft bij brief van 27 januari 2016 nadere stukken overgelegd. Het gaat om een kopie van een brief van zijn Liberiaanse advocaat van 17 juni 2015 aan het Liberiaanse Ministry of Health & Social Welfare, waarin wordt verzocht de overlijdensdatum van de eerste echtgenote te corrigeren van 30 december 2007 naar 30 september 2007, een kopie van een overlijdensakte van de eerste echtgenote, waarin 30 september 2007 als overlijdensdatum is vermeld, een kopie van bijbehorende legalisatiedocumenten en een kopie van een brief van de principal registrar van het Bureau of Vital and Health Statistics van het Liberiaanse Ministry of Health and Social Welfare van 22 juni 2015, waarin onder meer is vermeld dat de eerste echtgenote op 30 september 2007 is overleden. Volgens [appellant] blijkt uit die stukken dat de eerste echtgenote voor de geboorte van het kind is overleden, zodat het huwelijk waaruit het kind is geboren ten tijde van diens geboorte niet polygaam was.

De minister stelt zich op het standpunt dat [appellant] in de besluitvormingsfase, in beroep en in zijn hogerberoepschrift niet heeft aangevoerd dat de overlijdensdatum van 30 december 2007 incorrect is. Volgens hem is onderzoek noodzakelijk om de echtheid van de bij de brief van 27 januari 2016 overgelegde stukken en de juistheid van de inhoud van die stukken vast te stellen. Die stukken moeten in hoger beroep buiten beschouwing blijven, aldus de minister.

3.1. [appellant] heeft in de besluitvormingsfase een overlijdensakte overgelegd waarin is vermeld dat de eerste echtgenote op 30 december 2007 is overleden. De minister is op grond daarvan bij zijn besluitvorming van die datum uitgegaan. Gedurende de besluitvorming noch in beroep heeft [appellant] aangevoerd dat die overlijdensdatum onjuist is. Nu de rechtbank het besluit van 28 oktober 2014 aan de hand van de daartegen aangevoerde beroepsgronden moest toetsen naar het recht en de feiten ten tijde van dat besluit, kunnen de door [appellant] bij de brief van 27 januari 2016 overgelegde stukken niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. De Afdeling zal deze stukken daarom verder niet bij de beoordeling van het hoger beroep betrekken.

4. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte zijn beroepsgrond heeft verworpen dat het huwelijk waaruit het kind is geboren, hoewel dat polygaam was, in zijn geval toch moet worden erkend. Hiertoe voert hij aan dat de rechtbank heeft miskend dat dat huwelijk feitelijk niet polygaam was, omdat hij niet tegelijkertijd twee gemeenschappelijke huishoudingen heeft gevoerd, en de polygame situatie slechts kort heeft geduurd. Voorts is de rechtbank niet ingegaan op de door hem aangehaalde beschikkingen van het gerechtshof Amsterdam van 12 november 1998 in zaak nr. 69/98 (NIPR 1999/137) en het gerechtshof Den Haag van 1 oktober 2014 (ECLI:NL:GHDHA:2014:4394), aldus [appellant].

4.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder d, van de RWN wordt in die wet en de daarop berustende bepalingen onder vader verstaan: de man tot wie het kind, anders dan door adoptie, in de eerste graad in opgaande lijn in familierechtelijke betrekking staat.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, is Nederlander het kind waarvan ten tijde van zijn geboorte de vader of de moeder Nederlander is, alsmede het kind van een Nederlander die voordien is overleden.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van Boek 10 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW), wordt een buiten Nederland gesloten huwelijk dat ingevolge het recht van de staat waar de huwelijksvoltrekking plaatsvond rechtsgeldig is of nadien rechtsgeldig is geworden, als zodanig erkend.

Ingevolge artikel 32 wordt, ongeacht artikel 31, aan een buiten Nederland gesloten huwelijk erkenning onthouden, indien deze erkenning kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Ingevolge artikel 33 zijn de artikelen 31 en 32 van toepassing ongeacht of over de erkenning van de rechtsgeldigheid van een huwelijk als hoofdvraag, dan wel in verband met een andere vraag wordt beslist.

Ingevolge artikel 100, eerste lid, wordt een buitenslands tot stand gekomen onherroepelijke rechterlijke beslissing waarbij familierechtelijke betrekkingen uit hoofde van afstamming zijn vastgesteld of gewijzigd, in

Nederland van rechtswege erkend, tenzij:

- a. er voor de rechtsmacht van de rechter kennelijk onvoldoende aanknopng bestond met de rechtssfeer van diens land;
- b. aan die beslissing kennelijk geen behoorlijk onderzoek of behoorlijke rechtspleging is voorafgegaan, of
- c. de erkenning van die beslissing kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Ingevolge artikel 101, eerste lid, is artikel 100, eerste lid, onder b en c, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing op buitenslands tot stand gekomen rechtsfeiten of rechtshandelingen waarbij familierechtelijke betrekkingen zijn vastgesteld of gewijzigd, welke zijn neergelegd in een door een bevoegde instantie overeenkomstig de plaatselijke voorschriften opgemaakte akte.

4.2. Aan de beoordeling of [appellant] bij de geboorte van het kind in een familierechtelijke betrekking tot hem stond, gaat ingevolge artikel 33 van Boek 10 van het BW de vraag vooraf of het huwelijk waaruit het kind is geboren overeenkomstig de artikelen 31 en 32 als rechtsgeldig kan worden erkend. Voor zover [appellant] met zijn verwijzing naar de beschikking van 1 oktober 2014 bedoelt te betogen dat op grond van de Liberiaanse geboorteakte van het kind ingevolge artikel 101, eerste lid, van Boek 10 van het BW, van diens familierechtelijke betrekking met de in die geboorteakte als vader vermelde [appellant] moet worden uitgegaan, kan dit betoog niet worden gevolgd. Uit die geboorteakte blijkt immers niet meer dan dat het kind is geboren uit het huwelijk van zijn moeder met [appellant]. Dat het gerechtshof Den Haag in de beschikking van 1 oktober 2014 in het daarin voorliggende geval wel tot toepassing van artikel 101, eerste lid, is gekomen, kan aan het voorgaande niet afdoen.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 19 september 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BX7705) volgt dat met de Nederlandse openbare orde onverenigbaar is dat een persoon tegelijkertijd met meer dan een persoon gehuwd kan zijn en dat erkenning van een polygaam huwelijk dat in het buitenland is gesloten slechts kan worden onthouden indien de Nederlandse rechtsorde er in voldoende mate bij is betrokken. Het huwelijk waaruit het kind is geboren is in voldoende mate bij de Nederlandse rechtsorde betrokken, reeds omdat voor hem op grond van dat huwelijk een nationaal paspoort is aangevraagd. Nu dat huwelijk ten tijde van de geboorte van het kind polygaam was, kan dat ingevolge artikel 32 van Boek 10 van het BW wegens kennelijke onverenigbaarheid met de openbare orde niet als rechtsgeldig worden erkend. De feitelijke invulling en de duur van de polygame situatie is hierbij niet van belang. Dit betekent dat [appellant] niet op grond van dat huwelijk in een familierechtelijke betrekking tot het kind is komen te staan. [appellant] was ten tijde van de geboorte van het kind derhalve niet diens vader in de zin van artikel 1, eerste lid, aanhef en onder d, van de RWN, zodat het kind niet ingevolge artikel 3, eerste lid, van de RWN, het Nederlanderschap heeft verkregen. Voormelde beschikking van 12 november 1998 kan aan het voorgaande niet afdoen, omdat het daarin ging om de erkenning van een in het buitenland gesloten huwelijk dat door de ontbinding gedurende dat huwelijk van een eerder gesloten huwelijk op het in die zaak van belang zijnde moment niet meer polygaam was. Een dergelijke situatie doet zich in deze zaak, waarin de geboortedag van het kind het van belang zijnde moment is, niet voor.

Het betoog faalt.

5. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte zijn beroep op artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) heeft verworpen. Hiertoe voert hij aan dat de rechtbank uitsluitend heeft beoordeeld of het niet erkennen van het huwelijk waaruit het kind is geboren in strijd is met die bepaling en heeft nagelaten te beoordelen of het niet verlenen van een nationaal paspoort daarmee in strijd is. Volgens hem is het onthouden van een nationaal paspoort in strijd met het door die bepaling beschermde recht op het privéleven van het kind, omdat het van invloed is op diens sociale identiteit. De rechtbank is ten onrechte niet ingegaan op het door hem in dit kader gedane beroep op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 11 oktober 2011, *Genovese/Malta*, nr. 53124/09, (www.echr.coe.int) aldus [appellant].

5.1. Voor zover [appellant] met zijn verwijzing in beroep naar het arrest *Genovese/Malta* heeft bedoeld te betogen dat het in strijd is met artikel 14 van het EVRM, gelezen in samenhang met artikel 8, om een persoon die uit een polygaam huwelijk is geboren ongelijk te behandelen met een persoon die uit een monogaam huwelijk is geboren, door alleen die eerste persoon op grond van het niet erkennen van het desbetreffende huwelijk een paspoort te weigeren, heeft de rechtbank dat betoog terecht niet gehonoreerd. Voor die ongelijke behandeling bestaat immers een objectieve en redelijke rechtvaardiging in de handhaving van de openbare orde. Dat het onthouden van een paspoort onder het toepassingsbereik van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zoals uit het arrest *Genovese/Malta* kan worden afgeleid, betekent voorts niet dat dat onthouden van een paspoort in dit geval in strijd met die bepaling is. [appellant] heeft immers geen omstandigheden gesteld op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het privéleven van het kind door dat onthouden in zodanige mate wordt beperkt dat artikel 8 van het EVRM tot verlening ervan noopt.

Het betoog faalt.

6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak moet worden bevestigd.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:
bevestigt de aangevallen uitspraak.

Noot:

1. De casus doet zich regelmatig voor. Een getrouwde man met zowel de Nederlandse nationaliteit als een buitenlandse nationaliteit gaat een tweede huwelijk aan in een land waar mannen met meerdere vrouwen

getrouwd mogen zijn. Wanneer uit dat tweede huwelijk een kind wordt geboren, zorgt dit voor problemen bij het vaststellen van de afstamming naar Nederlands recht en daarmee van het Nederlanderschap van het kind. Naar het recht van het land waar het tweede huwelijk is gesloten, is de afstamming juridisch in orde omdat de vader op de geboorteakte staat vermeld en als de juridisch vader beschouwd wordt. Of de vader ook naar Nederlands recht kan worden aangemerkt als ouder is iets wat in Nederland niet gemakkelijk wordt geaccepteerd. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), de Hoge Raad (HR) en verschillende lagere rechters hebben zich meerdere keren over dergelijke kwesties uitgelaten. Zij kwamen doorgaans tot het oordeel dat, omdat het huwelijk polygaam was, ook de afstammingsrelatie tussen vader en kind niet kon worden erkend in Nederland. Met name de (hoogste) bestuursrechter houdt deze redenering tot op de dag van vandaag stug vol. Zie ook eerdere soortgelijke beslissingen van de Afdeling: ABRvS 23 maart 2016, ECLI:NL:RVS:2016:805, «JV» 2016/121, ABRvS 19 september 2012, «JV» 2012/447, ve12001950, ECLI:NL:RVS:2012:BX7705.

2. Uit de hier geannoteerde uitspraak van de Afdeling rijst hetzelfde beeld op. Het ging om een paspoortaanvraag van het kind van de appellant die buiten behandeling was gesteld door de minister van Buitenlandse Zaken omdat het huwelijk waaruit het kind werd geboren polygaam was en derhalve strijdig met de openbare orde. Het kind had vanwege dat polygame huwelijk nooit in een familierechtelijke betrekking tot de vader gestaan en was daarom ook niet van rechtswege Nederlander geworden op grond van de Rijkswet op het Nederlanderschap, aldus de minister. De vader was in 2004 in Liberia getrouwd met zijn eerste echtgenote en in januari 2007 met zijn tweede echtgenote, die de moeder van het kind was. Het kind werd in november 2007 geboren (overigens werd in de rechtbankuitspraak gemeld dat het kind in augustus 2007 geboren werd). Eind december 2007 eindigde het eerste huwelijk met het overlijden van de echtgenote. Later heeft de appellant nog een document overgelegd waaruit bleek dat de vrouw al voor de geboorte van het kind was overleden, maar de Afdeling neemt dit niet mee in de beoordeling omdat dit document pas in hoger beroep, en dus te laat, was ingebracht.

3. De Rechtbank Den Haag had het beroep ongegrond verklaard omdat de minister op goede gronden het tweede huwelijk als strijdig met de Nederlandse openbare orde had beschouwd en achtte het daarom terecht dat de minister de paspoortaanvraag buiten behandeling had gesteld omdat de afstammingsrelatie tussen vader en kind inderdaad niet kon worden vastgesteld. Aan die vraag ging volgens de rechtbank immers de vraag vooraf of het huwelijk op de voet van art. 10:31 en 10:32 van het Burgerlijk Wetboek (BW) kon worden erkend in de Nederlandse rechtsorde. De Afdeling komt tot hetzelfde oordeel: de vraag of het huwelijk strijdig was met de openbare orde moet negatief worden beantwoord voordat sprake kan zijn van erkenning van de familierelatie. Hiermee volgt de Afdeling een vaste lijn die al jaren wordt gehanteerd: de voorvraag of er sprake was van een erkend huwelijk werd onlosmakelijk gekoppeld aan de hoofdvraag of er sprake was van een erkende afstammingsrelatie.

4. Met betrekking tot het beroep op art. 8 van het EVRM vind de Afdeling dat de handhaving van de openbare orde de inbreuk op het familie- en gezinsleven rechtvaardigde.

5. In de literatuur (zie bijv. S. Rutten, "Vaderschap van uit een huwelijk in het buitenland geboren kinderen", *FJR* 2012/105) wordt echter steeds luider betoogd dat het internationaal privaatrecht niet toestaat dat de vraag of het huwelijk kan worden erkend in de Nederlandse rechtsorde voorafgaat aan de vraag of de familierelatie tussen vader en kind kan worden erkend. De bepalingen van art. 10:100 en 10:101 van het Burgerlijk Wetboek geven daartoe namelijk geen ruimte. Kennelijke strijd met de openbare orde is overigens wel een weigeringsgrond voor het vaststellen van de familierelatie in art. 10:101 jo. 10:100 lid 1 onder c BW. De vraag rijst in dat verband of polygame huwelijken die in strijd met de openbare orde en de fundamentele rechtsbeginselen worden beschouwd hieronder mogen worden gecategoriseerd.

6. Dat mag niet indien de redenering wordt gevolgd dat de strijdigheid van het polygame huwelijk met de openbare orde nog niet betekent dat de afstammingsrelatie tussen vader en kind in strijd is met de openbare orde. De voorvraag en de hoofdvraag worden in dit verband van elkaar losgekoppeld. Wanneer een geboorteakte een Nederlander als vader vermeldt, moet volgens art. 10:101 jo. 10:100 BW worden onderzocht of de akte is opgesteld door een bevoegde instantie overeenkomstig de plaatselijke voorschriften. Men komt dus, zo blijkt onverkort uit de redactie van art. 10:101 en 10:100 BW, niet toe aan de voorvraag of het huwelijk strijdig is met de openbare orde. De erkenningsregels geven geen ruimte voor een toets of het huwelijk kan worden erkend ex. art. 10:32 en 10:33 BW. Deze redenering wordt momenteel steeds meer door de civiele rechters gevolgd, zie bijvoorbeeld Hof Den Haag 1 oktober 2014, zaaknummer: 200.131.668/01, Rechtbank Den Haag 13 oktober 2014, ECLI:NL:RBDHA:2014:12511, Rechtbank Den Haag 23 maart 2015, zaaknummer C/09/458197. Bij een uitspraak van de Rechtbank Midden-Nederland van 30 augustus 2015, (ECLI:NL:RBMNE:2015:6374, *JPF* 2016/4) spreekt rechtsgeleerde Curry-Summer in zijn noot van een kentering in de jurisprudentie. Dat geldt voor het familierecht maar, getuige deze uitspraak van de Afdeling, is deze kentering nog duidelijk niet doorgedrongen tot het bestuursrecht.

7. Sinds art. 1:204 lid 1 sub e BW (oud) op 1 april 2014 verviel, is het bovendien mogelijk dat een gehuwde man een kind erkent dat uit een andere vrouw dan zijn echtgenoot is geboren. Via een erkenningshandeling kan dus een afstammingsrelatie met een kind worden vastgesteld tussen een met een andere vrouw dan de moeder van het kind getrouwde man. Hierdoor kan een Nederlandse man zijn kinderen geboren uit een of meerdere buitenechtelijke relaties het Nederlanderschap meegeven. Dit kon in sommige gevallen zelfs ook voor 1 april 2014, zie bijvoorbeeld HR 30 januari 2015, ECLI:NL:HR:2015:179. Niet valt in te zien waarom een van rechtswege ontstane familierelatie tussen een man en zijn kinderen die zijn geboren uit meerdere naast elkaar bestaande huwelijken wél in strijd met de openbare orde zou worden geacht en een door erkenning ontstane identieke familierelatie, niet. In dit verband kan de Afdeling niet met goed fatsoen blijven volhouden dat bij een kind geboren uit een polygaam huwelijk het openbare-ordecriterium gehandhaafd mag

blijven terwijl dit criterium sinds april 2014 niet meer aan de orde is bij een man die buitenechtelijke kinderen heeft.

8. Een beroep op art. 8 EVRM kan bovendien niet zonder meer op basis van het openbare-ordecriterium van de tafel worden geveegd. Als dat gebeurt dan zou moeten worden gemotiveerd waarom het gerechtvaardigd is om een onderscheid te maken tussen de erkenning van familierechtelijke betrekkingen van kinderen geboren uit een polygaam huwelijk enerzijds en de erkenning van familierechtelijke betrekkingen van kinderen geboren uit een overspelige relatie anderzijds.

9. Dit alles overziend kan worden overwogen of het bestuursrecht (dat in paspoortzaken zoals in deze zaak de rechtsingang kan zijn) wel de geëigende weg is om dit soort complexe internationaal privaatrechtelijke kwesties in te steken. Het verdient daarom overweging om zaken als de hierboven beschrevene voor te leggen aan de civiele rechters die beter uitgerust zijn om het IPR toe te passen. Dat kan bijvoorbeeld op grond van een verzoek aan de familierechter om voor recht te verklaren dat er sprake is van familierechtelijke betrekkingen tussen vader en kind.

mr. V. Kidjan en mr. T. van Houwelingen, Everaert advocaten, Amsterdam